

Nr 33.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om tillägg till förordningen den 2 maj 1919 (nr 200) angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.; given Stockholms slott den 8 januari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om tillägg till förordningen den 2 maj 1919 (nr 200) angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

F ö r s l a g

till

förordning om tillägg till förordningen den 2 maj 1919 (nr 200) angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.

Härigenom förordnas, att till förordningen den 2 maj 1919 angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m. skall fogas följande tillägg:

Vad sålunda stadgats gäller ej med avseende å återbetalning av pensionsavgift enligt lagen den 28 juni 1935 om folkpensionering.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 ja-
nuari 1937.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, LEVINSON, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med chefen för socialdepartementet:

I samband med utfärdandet av den nya lagen om folkpensionering anbefalldes Kungl. Maj:t den 28 juni 1935 pensionsstyrelsen att avgiva förslag beträffande de nya eller ändrade författningsföreskrifter, som borde meddelas i anledning av nämnda lag. Tillika skulle pensionsstyrelsen överväga de särskilda åtgärder, som kunde bli erforderliga i anledning av den fastställda ordningen för pensionsavgifternas erläggande.

Till åttlydnad härav har pensionsstyrelsen med skrivelse den 11 juli 1936 överlämnat åtskilliga författningsförslag, däribland förslag till förordning om tillägg till förordningen den 2 maj 1919 (nr 200) angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.

Över pensionsstyrelsens nyssnämnda skrivelse och författningsförslag hava, efter remiss, yttranden avgivits av *statskontoret, riksräkenskapsverket, överståthållarämbetet, samtliga länsstyrelser, svenska stadsförbundet, svenska landskommunernas förbund, föreningen Sveriges städers kronouppbörds-tjänstemän, Sveriges häradsskrivareförening och föreningen Sveriges lands-jiskaler.*

I nyssnämnda förordning den 2 maj 1919 föreskrives, att envar, som efter besvär över taxering eller debitering vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd utskyld eller avgift till stat eller kommun eller från annan allmän utskyld eller avgift, vid återbekommandet av det belopp, han för mycket erlagt, tillika skall äga erhålla ränta därå efter fem för hundra om året från och med den dag, beloppet visas vara av honom guldets, till den dag, detsamma återbekommes; dock att ränta ej må utgå för längre tid än till dess trettio dagar förflutit, efter det Kungl. Maj:ts beslut i besvärsmålet meddelats eller underordnad myndighets beslut däri tagit åt sig laga kraft.

Pensionsstyrelsens förutnämnda förslag innebär, att till ifrågavarande förordning skall fogas ett tillägg av innebörd, att ränta ej skall utgå vid åter-

betalning av pensionsavgift enligt lagen om folkpensionering. Till stöd härför har pensionsstyrelsen anfört följande.

Beträffande spörsmålet, huruvida vid återbetalning av pensionsavgifter ränta skall lämnas å avgiftsbeloppet, hade hittills i någon mån olika praxis följts. Ehuru pensionsavgifterna enligt lagen om allmän pensionsförsäkring uppenbarligen ej ägt samma karaktär som utskylder och allmänna avgifter, hade dock en del länsstyrelser betraktat dem såsom sådana och i många fall vid återbetalning jämväl utbetalat ränta. Pensionsstyrelsen hade däremot utgått ifrån att ränta ej skulle gäldas vid återbäring av avgifter. Styrelsen ansåge för sin del, att även framdeles ränta ej borde gäldas vid avgifternas återbetalning men att förtydligande bestämmelse härom erfordrades. Det kunde visserligen invändas, att pensionsavgiften genom lagen om folkpensionering finge en något ändrad karaktär, som gjorde den mera likställd med allmänna avgifter än hittills, då den helt tillgodoförts avgiftsbetalaren såsom individuell försäkringsavgift. Kvar stode emellertid under alla förhållanden den praktiska motiveringen för det av styrelsen redan tillämpade undantagsförfarandet, nämligen att den ränta, som kunde ifrågakomma vid återbetalning av pensionsavgifter, i varje enskilt fall som regel komme att röra sig om mycket ringa belopp — i allmänhet endast några få öre — och att det å andra sidan kunde komma att yppa sig svårigheter att bestämma den termin, för vilken ränteberäkning skulle ske. Besväret med ränteberäkningen och den för dess utförande erforderliga utredningen komme därför att i många fall ställa sig mångdubbelt dyrare än själva ränteavgiften. Av sakkunniga, som pensionsstyrelsen anlitat, hade ock bekräftats, att ränteberäkningen i dessa fall måste, om den samvetsgrant utfördes, för länsstyrelserna medföra ett besvär, som icke stode i naturlig proportion till de ekonomiska värden frågan gällde. Ränteutbetalningen skulle ock medföra en visserligen ej betydande men i alla händelser onödig komplikation i länsstyrelsernas redovisning till pensionsstyrelsen.

I de avgivna yttrandena har pensionsstyrelsens ifrågavarande förslag, i den mån det uttryckligen berörts, antingen tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Viss tveksamhet framskymtar endast i *statskontorets* yttrande, vari framhålles, att den föreslagna undantagsbestämmelsen kunde komma att visa sig medföra vissa olägenheter och att den ej kunde anses vara i och för sig sakligt betingad. Med hänsyn till de skäl, som av pensionsstyrelsen anförts, och för att ett omfattande arbete med beräkning och återbetalning av ur ekonomisk synpunkt betydelselösa belopp skulle undvikas, har statskontoret dock ansett sig böra biträda förslaget.

Departements-
chefen.

I likhet med pensionsstyrelsen anser jag övervägande skäl tala för att ränta ej skall beräknas vid återbetalning av pensionsavgift enligt lagen om folkpensionering, varför jag biträder styrelsens förslag. Förslagets genomförande förutsätter riksdagens medverkan.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att berörda förslag till *förordning om tillägg till förordningen den 2 maj 1919 (nr 200) angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erland Ljungberg.
